

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Του Ιερού Ναού Αγίων
Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738 email: agioi.apostoloi@gmail.com

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

ΚΥΡΙΑΚΗ 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2016. Α' ΛΟΥΚΑ
Ευφροσύνης οσίας και Παφνουτίου Του πατρός αυτῆς
έτος 9^ο Τεύχος 402

Ομιλία Νικηφόρου Θεοτόκη, Αρχιεπισκόπου Αστραχάν και Σταυρουπόλεως,
περί του ότι η τήρησις των θείων εντολών είναι χορηγός και των επιγείων
αγαθών.

Δύο προστάγματα του Θεού ακούει ο Πέτρος και οι άλλοι μαθηταί του Χριστού που ήσαν μαζί του. «Χαλάσατε (ρίψετε δηλαδή) τα δίκτυα υμών εις άγραν», και, «δεύτε οπίσω μου και ποιήσω υμάς αλιείς ανθρώπων». Οι μαθηταί, υπακούοντας προθύμως, στο μεν πρώτον είχαν επιτυχίαν, έπιασαν δηλαδή αναρίθμητον πλήθος ιχθύων, υπακούοντας δε ευθύς και στο δεύτερον, έγιναν σύνθρονοι του Ιησού Χριστού. Τούτο αποδεικνύει επαρκώς, ότι όσοι υποτάσσονται στα θεία προστάγματα, όχι μόνον κληρονομούν την αιώνιαν βασιλείαν, αλλά γίνονται ευτυχείς και σε αυτήν την πρόσκαιρον ζωήν. Επειδή όμως ορισμένοι, στοχαζόμενοι ότι το ανθρώπινον γένος, από την αμαρτίαν του προπάτορος, εξωρίσθη σ' αυτήν την γη για να πάσχει πάντοτε και να τιμωρείται, νομίζουν ότι όλοι οι νόμοι και τα προστάγματα του Θεού δεν αποβλέπουν καθόλου στην ειρηνικήν και ευτυχή κατάσταση του ανθρώπου στον κόσμον αυτόν, αλλά αφορούν ειδικώς και μόνον στην ψυχικήν σωτηρία μας, γι' αυτό είναι ωφέλιμο να λαλήσωμε σήμερα κατά της πεπλανημένης αυτής γνώμης, και να δείξωμε ότι αυτή εναντιώνεται όχι μόνον στην διδασκαλία των θείων Γραφών και στα ιστορούμενα και βλεπόμενα παραδείγματα, αλλά και σε αυτόν τον ορθόν λόγον. Είναι αναρίθμητα τα ρητά των θείων Γραφών τα οποία υπόσχονται στους

εργάτες των θείων εντολών αμοιβές επουρανίους, συγχρόνως δε και επιγίους.

Ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος ήλθε στον κόσμο όχι «ίνα καταλύσει, αλλά ίνα πληρώσει τον νόμον», δηλαδή για να διδάξει τα μαθήματα της τελειότητος, τα οποία δεν περιέχονται στον νόμον, υπεσχέθη φανερά και όλα τα αγαθά της γης σε όσους δια της δικαιοσύνης και αρετής ζητούν την κληρονομίαν της Βασιλείας του Θεού: «Ζητείτε», είπε, «πρώτον την βασιλείαν του Θεού και δικαιοσύνην Αυτού, και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν». Ομιλώντας δε περί εκείνων οι οποίοι για την αγάπην του εγκαταλείπουν υπάρχοντα και συγγενείς, εκήρυξε και αποφασιστικώς εβεβαίωσεν ότι αυτοί λαμβάνουν τις αμοιβές και σε αυτόν τον κόσμο: «Αμήν λέγω ημίν, ουδείς εστίν ος αφήκεν οικίαν ή αδελφούς ή αδελφάς ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή τέκνα ή αγρούς ένεκεν εμού και του ευαγγελίου, εάν μη λάβει εκατονταπλασίονα νυν εν τω καιρώ τούτο». Όποιος πιστεύει στον Θεόν, και είναι πεπεισμένος ότι τα λόγια των θείων Γραφών είναι λόγια Θεού, εκείνος, ακούοντας αυτά, δεν έχει καμμίαν αμφιβολίαν ότι για την υπακοή στα θεία προστάγματα λαμβάνουμε διπλή την μισθαποδοσίαν, επίγειον και ουράνιον, πρόσκαιρον και αιώνιον.

Και ιδού ένα παράδειγμα που αυξάνει την βεβαιότητα αυτής της αληθείας: Προστάσσει ο Θεός τον Αβραάμ λέγοντας: «Έξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενείας σου και εκ του οίκου του πατρός σου, και δεύρο εις γην ην αν σοι δείξω». Ο Αβραάμ επίστευσε και υπήκουσε, και ο Θεός του έδωσε πλούτον πολύν. Αληθώς η αμαρτία του προπάτορος, μας κατέστησε φθαρτούς και μας εξώρισεν από τον Παράδεισο. Αληθώς για την αμαρτία του προπάτορος ο Θεός κατηράσθη την γην και είπεν: «Επικατάρατος η γη εν τοις έργοις σου». Είπεν «Ακάνθας και τριβόλους ανατελεί σοι». Ναι, αληθώς, αλλά γιατί αυτό; Είναι φανερόν ότι για την αμαρτίαν. Εάν λοιπόν λείψει η αμαρτία, και αντί αυτής έλθει η αρετή, άραγε πάλι και μετά την αρετήν η γη επικατάρατος και λύπαι και άκανθαι και τρίβολοι; Όχι. Η αρετή ανεβάζει τον άνθρωπο στην κατάσταση του προπάτορος την προπρωτικήν. Εκείνη δε η κατάστασις είναι η κατάστασις της ευλογίας, της χαράς και της ανέσεως. Σ' αυτήν την κατάστασιν ευρίσκετο ο Δαβίδ όταν έπραττε το θέλημα του Θεού. Όταν όμως έπραξε την αμαρτίαν, τότε ησθάνθη την κατάραν της γης, και τις λύπες και τις άκανθες και τούς τριβόλους της. Γι' αυτό, ικετεύοντας μετά δακρύων έλεγεν: «Απόδος μοι την αγαλλίασιν του σωτηρίου σου, και πνεύματι ηγεμονικώ στήριζόν με». Αυτό το ηγεμονικόν Πνεύμα, το οποίον είχεν ο άνθρωπος πριν από την αμαρτίαν, έρχεται πάλι στην καρδιά του μετά την αρετήν. Αυτό τον κάνει ανώτερον από όλα τα γήινα, αυτό τον πείθει να τα θεωρεί όλα σαν απορρίματα.

Επειδή λοιπόν έτσι έχουν τα πράγματα, είναι φανερόν ότι όποιος θέλει τα αγαθά του κόσμου τούτου, εκείνος πρέπει να περιπατεί τον δρόμον της αρετής. Ενώ εμείς οι άθλιοι πιστεύουμε και πειθόμεθα ότι τρέχοντας στους κρημούς της απωλείας, εκεί ευρίσκουμε την απόλαυση των αγαθών της παρούσης ζωής. Ο πανάγαθος Θεός έδωσε στους ανθρώπους τον νόμον του οδηγόν προς την

ευτυχίαν, και τον διεμέρισε σε δέκα Εντολές. Λάτρευε, λέγει, και αγάπα μόνον τον αληθινόν Θεόν, και ποτέ να μην προσκυνήσεις, ούτε να λατρεύσεις την κτίση. Εμείς λησμονούμε τον Θεόν, και αφιερώνουμε τις καρδιές μας στα κτίσματα, δηλαδή στους αγρούς, στους αμπελώνες, στους κήπους, στα κειμήλια. Εμείς προσκυνούμε ως Θεόν τον χρυσό και το αργύριον. Μην ορκίζεσαι, λέγει ο Θεός, στο όνομά μου. Εμείς σχεδόν κάθε μέρα και για πράγματα ευτελέστατα κάνουμε όρκους και φυλαττόμενους και αθετούμενους, και αληθείς και ψευδείς. Φύλαττε την εορτήν, λέγει ο Θεός. Και εμείς τις ημέρες των εορτών όχι μόνον δεν ερχόμεθα στην εκκλησία για να ακούσωμε τον λόγον του Θεού, να ζητήσωμε την συγχώρηση των αμαρτιών μας, και να τον δοξολογήσωμε για τις αμέτρητες ευεργεσίες του, όχι μόνον πωλούμε και αγοράζουμε και εργαζόμεθα κατά τις ημέρες των εορτών, αλλά περιμένουμε τις εορτές για να λύσωμε τον χαλινόν της εγκρατείας και της σωφροσύνης, και έτσι να εκτελέσωμε κάθε αμαρτία. Και παροργίζοντας με αυτόν τον τρόπον τον Βασιλέα της δόξης, ελπίζουμε μακρότητα ημερών και πλούτον πολύν και δόξαν μεγαλοπρεπή και τα λοιπά αγαθά της γης. Ω πλάνη σατανική!

Και άλλη όμως πλάνη, χειροτέρα από αυτήν κατακυριεύει πολλούς. Πιστεύουν πολλοί ότι ο πολιτικός άνθρωπος απολαμβάνει τα αγαθά του κόσμου. Ο πολιτικός, λέγουν, γίνεται στον κόσμον αυτόν ευτυχής. Όμως, για να ειπούμε την αλήθειαν φανερά, πολιτικός είναι ο υποκριτής, ο κόλαξ, ο δόλιος, ο ψεύστης, ο πανούργος και πονηρός. Η δε επιστήμη που καλείται πολιτική, και τόσον επαινείται από τους ανθρώπους και θαυμάζεται, είναι τέχνη φανερά διαβολική.

Ακούσετε και άλλην, τρίτην πλάνην, χειροτέραν από τις πρώτες. Πολλοί πιστεύουν ότι η ακριβής τήρησις του νόμου εμποδίζει την απόλαυση των επιγείων αγαθών. Πώς ημπορεί, λέγουν, ο ηγεμών ή ο άρχοντας να ευτυχεί στην διοίκηση του κράτους του, εάν μερικές φορές δεν καταφεύγει στο ψεύδος και στην αδικίαν, παρακινούμενος από τις περιστάσεις; Εάν ο έμπορος αποφεύγει τους όρκους, το ψεύδος, την απάτην, ούτε κερδίζει ούτε πλουτίζει. Εάν ο τεχνίτης απέχει από την δολιότητα, γίνεται πτωχός και δυστυχής. Άνθρωπε πεπλανημένε, πώς δεν καταλαβαίνεις την απάτην σου και τους παραλογισμούς σου;

Αλλά εμείς βλέπουμε, λέγετε, ότι ορισμένοι τηρούν τους νόμους του Θεού και όμως δυστυχούν, ενώ πολλοί τους παραβαίνουν και όμως ζουν ευτυχισμένοι. Για μεν τούς πρώτους σας αποκρίνεται ο θείος Απόστολος Παύλος, λέγοντας: «τις γαρ οίδεν ανθρώπων τα του ανθρώπου, ει μη το πνεύμα του ανθρώπου το εν αυτώ;», δηλαδή, κανείς δεν γνωρίζει τα απόκρυφα του ανθρώπου. Αλλά μήπως εκείνος, τον οποίον εσύ νομίζεις δίκαιον και άγιον είναι υποκριτής και ψεύστης, όπως οι Φαρισαίοι; Μήπως αυτός είναι άλλος Ιώβ, που δοκιμάζεται από τον Θεόν, και με την δοκιμήν καθαρίζεται και ευλογείται; Πράγματι, ο Θεός δοκιμάζει τους δικαίους «ως χρυσόν εν χωνευτηρίω», και αυτοί «ολίγα παιδευθέντες, μέγала ευεργετηθήσονται». Διότι

ο Θεός τους ηύρεν αξίους του εαυτού Του, και τους στέφει βασιλείς της επουρανίου Ιερουσαλήμ, όπου θα αναλάμψουν ως φωστήρες.

Για δε τους δευτέρους, σου αποκρίνεται, ο Προφητάναξ λέγοντας: «Μη παραζήλου εν πονηρευομένοις μηδέ ζήλου τους εργαζομένους την ανομίαν», διότι «ωσεί χόρτος ταχύ αποξηρανθήσονται και ωσεί λάχανα χλόης ταχύ αποπεσούνται». Ο άδικος πλούτος φθείρεται ταχέως ωσάν τα χόρτα. Η ευτυχία η άνομος διασκορπίζεται ωσάν τον καπνόν. Σήμερα βλέπεις τον παράνομον να ευτυχεί, να υπερυψώνεται σαν τις κέδρους του Λιβάνου, και αύριο εξαφανίζεται από τους οφθαλμούς σου αυτός και όλη η ευτυχία του. Τον αναζητείς και ούτε την κατοικία του ευρίσκεις. Παρόμοιες μεταβολές βλέπουμε καθημερινώς. Βλέπουμε ορισμένους να πίπτουν από το ύψος της ευτυχίας στην άβυσσον των δυστυχημάτων. Ακούμε δε και την φωνήν του Παντοκράτορος να κηρύσσει: «Ο μη συνάγων μετ' εμού, σκορπίζει», και όμως σαν κωφοί αποδίδουμε αυτές τις μεταβολές στην τύχη, στις συμπτώσεις, στην κακήν διοίκηση, και πάλιν εξακολουθούμε να παραβαίνωμε τις εντολές του Θεού, και να ελπίζωμε παράλληλα στην απόλαυση των αγαθών Αυτού.

Χριστιανοί, για την υπόθεσιν αυτήν ελάλησεν τόσον καθαρά ο Θεός, ώστε κανείς δεν ημπορεί να αμφιβάλλει: Ακούσετε τι λέγει: «Τάδε λέγει Κύριος, ιδού οι δουλεύοντές μοι φάγονται, υμείς δε πεινάσετε. Ιδού οι δουλεύοντές μοι πίνονται, υμείς δε διψήσετε. Ιδού οι δουλεύοντές μοι ευφρανθήσονται, υμείς δε αισχυνθήσεσθε. Ιδού οι δουλεύοντές μοι αγαλλιάσονται εν ευφροσύνη, υμείς δε κεκράξετε δια τον πόνον της καρδίας υμών, και από συντριβής πνεύματος υμών ολολύξετε». Ποία άλλα λόγια είναι καθαρότερα ή αποφασιστικότερα από αυτά;

Εάν θέλεις πλούτον, εάν επιθυμείς τιμήν, εάν ζητείς ευτυχίαν, εάν ορέγεσαι τα αγαθά του κόσμου τούτου, πρώτον μεν δούλευε πάντοτε στον Κύριον, δηλαδή φύλασσε με κάθε προσοχήν και επιμέλειαν όλες τις εντολές Του, και ποτέ μην παραβείς ούτε μίαν. Δεύτερον δε, όταν βάλεις αρχήν σε κάποιο επάγγελμα, ή πολιτικόν ή δικαστικόν ή στρατιωτικόν ή ιερατικόν ή ηγεμονικόν ή στο εμπόριον ή σε κάποιαν τέχνην ή σε οποιοδήποτε άλλον έργο, μην εμπιστευθείς ούτε να καυχηθείς ούτε στην φρόνησή σου ούτε στην δύναμή σου ούτε στον πλούτο σου. Αλλά έχε όλην την ελπίδα και την πεποίθησίν σου στην φιλανθρωπίαν και το έλεος του Θεού. Να καυχηθείς για τούτο, για το ότι γνωρίζεις ότι τα πάντα είναι από τον Θεόν, και Αυτός είναι που δίδει και τα επίγεια και τα επουράνια αγαθά σε όσους Τον υπηρετούν. Να ζητείς πάντοτε με όλην σου την ψυχήν και την καρδίαν την Βασιλεία του Θεού και την κατόρθωση της αρετής σου, και να μην αμφιβάλλεις καθόλου ότι, ζητώντας αυτά, απολαμβάνεις και τα επίγεια αγαθά. Σου το υπόσχεται αυτό ο αψευδέστατος Θεός λέγοντας: «Ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην Αυτού, και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν».